

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี
ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการเลือกกรรมการสภาวิชาการ
พ.ศ. ๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘(๒) และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี จึงตราข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ว่าด้วยคุณสมบัติหลักเกณฑ์ และวิธีการเลือกกรรมการสภาวิชาการ พ.ศ. ๒๕๔๗"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

"มหาวิทยาลัย" หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

"สภามหาวิทยาลัย" หมายถึง สภามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

"สภาวิชาการ" หมายถึง สภาวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

"คณาจารย์ประจำ" หมายถึง คณาจารย์ประจำในมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ที่มีตำแหน่งทางวิชาการ ตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗

"ผู้บริหาร" หมายถึง อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน สำนัก ศูนย์ หัวหน้าส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

"อธิการบดี" หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

ข้อ ๔ สภาวิชาการประกอบด้วย

- (๑) อธิการบดีเป็นประธานสภาวิชาการ
- (๒) กรรมการสภาวิชาการเลือกจากผู้บริหารหรือคณาจารย์ประจำคณะ คณะละหนึ่งคน
- (๓) ผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลภายนอกมีจำนวนเท่ากับข้อ ๔ (๒)
- (๔) กรรมการและเลขานุการ ซึ่งแต่งตั้งจากรองอธิการบดี โดยคำแนะนำของอธิการบดี

ข้อ ๕ ผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการสภาวิชาการจากแต่ละคณะ ตามข้อ ๔ (๒) ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) เป็นคณาจารย์ประจำคณะนั้นที่กำลังปฏิบัติหน้าที่ในมหาวิทยาลัย และปฏิบัติหน้าที่มาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

(๒) มีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง

ข้อ ๖ กรรมการสภาวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิ ตามข้อ ๔ (๓) ควรมีคุณสมบัติดังนี้

- (๑) เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ เป็นที่ยอมรับในสังคม
- (๒) เป็นนักวิชาการที่ได้รับการยอมรับจากชุมชนวิชาการ
- (๓) มีความรู้เข้าใจในบริบท และศักยภาพของมหาวิทยาลัย
- (๔) มีวิสัยทัศน์ในการพัฒนามหาวิทยาลัย ให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
- (๕) สามารถอุทิศเวลาให้แก่กิจการของสภาวิชาการ
- (๖) ไม่เป็นคณาจารย์ประจำ ข้าราชการพลเรือน และพนักงานของรัฐในมหาวิทยาลัย

ราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

ข้อ ๗ วิธีการได้มาซึ่งกรรมการสภาวิชาการ

(๑) ให้คณบดีแต่ละคณะเรียกประชุมคณาจารย์ประจำของคณะเพื่อคัดเลือกผู้มีคุณสมบัติตามข้อ ๕ จำนวนหนึ่งคน เพื่อให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาแต่งตั้งเป็นกรรมการสภาวิชาการ

(๒) ให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาคัดสรรและแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามข้อ ๖ ซึ่งอธิการบดีเสนอ เป็นกรรมการสภาวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนเท่ากับกรรมการตามข้อ ๔ (๒)

วาระการดำรงตำแหน่งและพ้นจากวาระ ให้เป็นไปตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗

ข้อ ๘ ในกรณีที่กรรมการสภาวิชาการตามข้อ ๔ (๒) และ (๓) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้นำความในข้อ ๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่วาระของกรรมการสภาวิชาการที่พ้นจากตำแหน่งนั้นจะเหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวัน

ให้ผู้ได้รับคัดเลือกตามวรรคหนึ่ง อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

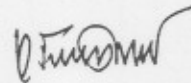
ข้อ ๙ การประชุมของสภาวิชาการให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ ว่าด้วย การประชุมสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลมตาม
ความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๑๐ ให้สภาวิชาการมีการประชุมอย่างน้อยภาคเรียนละหนึ่งครั้ง

ข้อ ๑๑ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือ
คำสั่งเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาด

ประกาศ ณ วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๗

(คุณหญิงจรัสศรี ทิพย์)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

ในพระบรมราชูปถัมภ์